

Ruhəngiz Gün
Xocalı Simfoniyası

İlahi! Sən Onlara rahatlıq ver.....
İlahi! Təskin et!..
Sən onlara səma nəğmələri göndər, təsəlli səp.....

***

Yox, Rüzgar! O cürə əsmə sən!
Torpaqda...
Torpağın altında
dipdiri ölümlər var!
Dixsinə bilər Onlar...
Alt-üst etmə torpağı, ey Rüzgar,
Onlar onsuz da yazıq!
Tələf olubdur, Onlar!

***

Hə, Rüzgar... Bəli, Rüzgar!
Orda Ölümlər yatır...
Orda Ölümlər dip-diri!
Oyaqdır, Ölümlər...
Zikkələri, səsləri oyaqdır!

Hə, Rüzgar! Amma mən, eşidə bilirəm!
Sən necə,
zor Rüzgar!
Eşidə bilirsənmi,
Səslərin ən mükəmməli olan
Əsrin Simfoniyasını? - Ölülər himnini!-
Onlar yerin mantiya qatından
Məkrin Oyun işinin
məcmusunu –
məşum nəğmələrinin
Odasını oxuyur...

***

Hə, Rüzgar! A1 Onların Güclü Faciəsini,
qarışdır fırtınalı hirsinə, Səsləri...
apar ötür onlara da –
O tay, bu tay Okeanı zəbt edib oturmuş,
Zorunlara! Atları Əflatun Fironlara da!

Bəli, cahan!
O torpağın adı Məlul Xocalı!
Çəpəri qalın çəkilib...
Hə, Rüzgar, hərdən soruşuram Ondan
xəyalən:
«-Xocam!.. Məğlubum!. Necəsən?
Yoxsa dağ çəkdi sinənə, tarixi dilənçi –
Bəd Qonşu? -
Drammatik «Yazıq Erməni» ilə
Məşhur Qırmızı Qospodin?» -
O! Qospodi! Nə nazik əndişədə olmuşdur
Köhnə Sovet humanisti? –
Moto-atıcı daşıyan kütləvi qırğın maşını? -
«Möhtəşəm» bir Alay!!!

Ax, mənhus düşüncə!
Necə yəni, Allah yaradanı sən,
Bir gecədə yox edəsən?!
Əhsən, ey İnsan, əhsən,
Sən bu antik işinlə
Xirosima dəhşəti, Xatın faciəsini də
Çox-çox arxada qoydun!

***

Bəs əsiri-yesirlər? Bir deyil, on deyil,
min-mindir, yüz mindir əsirlər!

Sarsılan, əzilən həyatlar -

yüz min, yüz min, yüz min,
yüz min...yüz mindir!

Ah, fırlamr bəbəklər çuxurunda,
Çuxurundan indicə çıxacaqdır, bəbəklər!
Çün, yaşamaq- ehtiyacdır!
Yaşamaq- su istəmək, çörək dadmaq,
Sevməkdir, sevilməkdir- yaşamaq!
O! Məryəm Anaaa! Müqəddəs!..

***

Mən səni çox sevirəm...
Bəlkə Sən cavab verəsən,
Nədir bu? Nə demək «Xof və İnsan?» -
Hardan axır axı kilsə zəngləri?
Zor edir, zorunluqla soxulur
müsəlman obasına.
Sizlərdə beləmi zorakıdır Kəlisa? -
Allahın müqəddəs evləri?..
Yəqin elə onunçün da özünüz öz əlinizlə
mıxladınız çaharı-mıx gözəlim İsanı!
O! Mariya! Gözəl Ana! Belə isə,
faydasızdır sizlərdən etina gözləmək,
ah, hava... sevən... müqəddəs!..

Ah!Boğulur, cocuqlar,
Yorulur torpağın altında

Cocuqlar!

Əlləri, qolları yorulur...
Heç bir şey anlamır, Cocuqlar!
Cocuqlar top-top oynamaq istəyir.
torpağın altında.
Cocuqlar bir təhər ovunar
havasız... nəşəsiz...
torpağın altında... O! Məryəm!...
Ancaq ki, ana məməsi istəyir
körpələr torpağın altında!
Heç bir şey anlamır İnqalar!..
İnqalar ana döşü əvəzinə
İndicə torpağı əməcəklər!..

***

Ah!..
Səslərə ürpəşirəm,
Şum edilmiş insanların
Kütləvi Qırğırğınına
darağ çəkə bilmirəm...
Bax, ona ağlayıram,
Məryəm Anaa!..

Axı Dünya özbaşına!
Axı Dünya çox məşğul!
Amma... hava istəyirmiş... uşaqlar,
Məryəmim!.. O, Mariya! ..
Allahın mələk qızı...

***

Ah Rüzgar! Dostum ol Bura bax...
Son torpağı süpürüb ötəndə,
Şayəd görə bilirsənmi hərdənbir
belibükük əkinçi-biçinçi kölgələri...
Öpə bilirsənmi sən arada,
boşuna yellənən sünbüllü zəmiləri?
Bəs
O Nəhəng Ananı-Ən Nəhəng Qüssəni
Gördünmü?
Görmədiiiiin?..
O sənə heç bir söz demədi?
Demədimi,
Bütün Oyaq Kölgələr - hamısı ah?
Yox! Dedi! Mən eşidirəm Onu!
Eşidə bilirəm,
Onların hamısını!
Bir-birinin ətəyini dartışdıran
heç bir şey anlamadan
burnunu qurdalayıb
zırıldayan uşaqların
Ölüm Şərqlərini-
Mən eşidə bilirəm!

Və varındısa... sən allah, ey Rüzgar,
firça gətir!
Mən bu Qlobal Ahın şəklini çəkərəm!
Çəkə bilərəm Onu-
Bəşəriyyət önündəki
Zülmün Nəhəng Pannosunu!
Çün, indicə Dünya üçün
himn oxuyub qalxacaq,
O Məğrur, Əsrarəngiz Yek Ana-
Mübarizə Simvolu Vətən qızı! O Fosfor!..
Zühr etmiş bir güclü biçarə...
Of allah, uçan dodaqlarıyla
«İnsan!»-ı hayqıracaq,
o məsum tifilləri,
Yer üzünün bütün həlaklarını
Zilləti hayqıracaq!

***

Hayqıracaq!
Tələb edəcək Gözləri...
Tələb edincə, eyvah,
Boğazının bütün telləri ilə
rüsva edəcək təzədən o Kölgə
    Cahanın Canavar İştahlı
    Cümlə Adamyeyənlər Kolunun...
    Cümlə Yırtıcılarını!

***

Kilsə zəngləri çalxanır
    beynində yenə də...
Nədən bu? Güc edir bu səs ona.
Gic edir...
İlahi! Sən Onu sakit et!
Gözlərində alov var,
Alov alışır Onun, bu ilahi Fosforun...
Bütün sümüklərində; Xocalı yanmış,
Xocalı alovda... Of, allah, allah, allah,
Xəritənin göbəyi- Qədim Mesopotamiya-
Bağdad da yanmış!..
    Onun göz çuxurlarında...
Bir yandan da çəkiç döyür beynində,
Ona yad ahənglər. Ağır qalay kimi basır, Cəngəhacəng-
canqacunq...
Yorur Onu yeknəsəq yad ahəng!
    O bunu istəmir!

Səsləri səslərə qarışdırmaq istəmir!
Onun qulaqlarında
yerlə yeksan olub qalmış
uşaqlarının səsi, yiyəsiz avazlar,
toz kimi, qum kimi ələnən
azan səsləri yaşayır!
Özü demiş, bu Kəllə Kəlisanın
ona yad notlarını eşitmək istəmir!
Yox, eşitmək istəmir! Bütün Allah Evləri -
Allah məbədlərindən
yüksələn səsləri
o daha eşitmək istəmir!!!

***

Beynində iğtişəş var!
O yenə də yüyürüb, yüyürüb...
Yüyürəcəkdir müdam...
O nə isə edəcəkmış...
Kimi isə edam da edəcəkmış..
oy, ayallah!
Fəqət gücü çatmayır! Ayalla...
O, heçdir, puçdur artıq,
ay allah! .....

O-artıq bihudə varlıqdır.....

İlahi! Kömək ol!
O təkdir!.. Anadır...
Tək qalıb... torpağın üstündə...
Biçarədir...
O eləcür köməksiz, eləcür müti ki!..
O Ruhdur!.. Güc gəlib torpağa...
Lağımlar, yarğanlar incidib...
O necə də sinirli, sehirlə gəlibmiş...
Gəlmiş ki,
    Laylasını üst qatda oxusun!..
Gəlmiş ki,
Eşitsin Onu Dünya, üst qatda!..
Onunla bərabər hönkürsün
bu məşum nağılı
İnsan olan bəşər də!..
    Axı qalın yorğan çəkir,
    Nəhəng faciə üstünə
    Üst Qatlar!

***

Ax, nədən bu?..
Cızdağı çıxır Onun,
elə cür qəsbkar cəng-vüing-cəngləri
eşitmək istəmir!..
Adamlarsız pəncərələr,
evciklər, küçələr
yetim baxan yuvalar başından ələnən
O zorun səs selini istəmir!
Boşuna
humanizm yelləyən
sədanı istəmir!

Külə dönən Obasından,
Məskəndən közərən
Yad kölgələr - yalan titrəmələrə
Sümük qəfəsində O,
Qətrə qədər hörmət də bəsləmir!!!
İSTEHZA istəmir!!!

Və təcəllə edib ki, o Fosfor...
batqun arzularını yonub töksün
Torpağa,
Və elə Torpaq üçün
bütün həyəcanı ilə
həzin... layla...
dua tərənnümləri oxusun...
Və son nəqarat, son epiloq kimi O,
elə hey hayqırsın: Cavabdehsiz!
Cavabdehsiz, Cavabdehsiz,
Cavabdehsiz, belində hər b gəzdirən
Cahanşümul Şümürlər!
Müntəzirsiz cavaba, Cahan Göreşənləri!
Dünyanı bazar bilən
Müstəsna «Alış-veriş Əmiləri!»...

***

Ah, göyərçin balaları neylədiz?
Neylədiz, Nəfəsləri? Əmilər!..
Hanı Səslərrr?!!....

***

Amma sərçə deyildi Onlar,
Əmilər!

***

Heç girirmi yuxunuza
sönən işıqlar, həyatlar,
lal baxan ləpirlər...
Üşüdürmü Sizləri hərdənbir
xərək-xərək Ölülər?
Təbəssümü qəfil kirmiş olan
Uşaqların məzlum pıçıltıları?
Əmilər!!!!..

***

Ah, yetim baxır nəbatat...
O küknar hələ də ağlayır...
Yonur-tökür saçlarını yoncalar,
o balaca qız üçün.
Çöl boyu qaçısan
«can gülüm can» oynayan uşaqlarçın
darıxır yoncalar... ağaclar!
Bu ayrılıq felinə Sizsiniz günahkar,
Bəşəri Zalımlar!

***

Əl çəkin! Qırın hərbin belini!
Dağının təbilini siz onun!
Doğrayın müharibə sözünü,
Siliniz lüğətlərdən
İnsanı düşünün! Ürəksiz Məliklər!
Dünya Kələkbazları!
Dü-şü-nünnü!..
Dünya yalnız sizin deyil!
Düşünün!!!!!!
Düşünməyə çox dəyər!....

***

Ah, yetim baxır o Bağçabağ...
O qızın qıvırcıq tellərindəki
yaş danəciklərini...
parıltını...
danələri... axtarır... Bağçabağ!..
Ah, nə yazıq! .....

***

İlahi sən Onları rahat et.....

*Gün N. Xocalı simfoniyası : rekviyem :
Azərbaycan, rus və ingilis dillərində. – Bakı
: Vektor Nəşrlər Evi, 2006. - 82 s.*